

HET PROFETISCHE WERK VAN CHRISTUS

- Deut. 18: 9 Wanneer gij komt in het land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult gij niet leren te doen naar de gruwelen van dezelve volken.
- 10 Onder u zal niet gevonden worden, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur doet doorgaan, die met waarzeggerijen omgaat, een guichelaar, of die op vogelgeschrei acht geeft, of tovenaar.
  - 11 Of een bezweerder, die met bezwering omgaat, of die een waarzeggenden geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of die de doden vraagt.
  - 12 Want al wie zulks doet, is den HEERE een gruwel; en om dezer gruwelen wil verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw aangezicht, uit de bezitting.
  - 13 Oprecht zult gij zijn met den HEERE, uw God.
  - 14 Want deze volken, die gij zult erven, horen naar guichelaars en waarzeggers; maar u aangaande, de HEERE, uw God, heeft u zulks niet toegelaten.
  - 15 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen;
  - 16 Naar alles, wat gij van den HEERE, uw God, aan Horeb, ten dage der verzameling, geëist hebt, zeggende: Ik zal niet voortvaren te horen de stem des HEEREN, mijns Gods, en ditzelve grote vuur zal ik niet meer zien, dat ik niet sterve.
  - 17 Toen zeide de HEERE tot mij: Het is goed, wat zij gesproken hebben.
  - 18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.
  - 19 En het zal geschieden, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van dien zal Ik het zoeken.
  - 20 Maar de profeet, die hoogmoediglijk zal handelen, sprekende een woord in Mijn Naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken, of die spreken zal in den naam van andere goden, dezelve profeet zal sterven.
  - 21 Zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft?
  - 22 Wanneer die profeet in den Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door trotsheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezzen.

Dit is een uiteenzetting over allerlei wetten en inzettingen. Vanaf vers 9 wordt er geageerd tegen waarzeggerij. Maar in dit Bijbelgedeelte wordt ook de komst van een Profeet aangekondigd, Die het laatste woord zou hebben. Men zal zich aan Hem moeten onderwerpen.

Mozes geeft die woorden door aan het volk. Hij is daarmee in feite de eerste en oudste profeet in de Bijbel. Dat is niet helemaal waar, maar zo wordt hij wel gezien, omdat de eerste vijf boeken aan hem worden toegeschreven.

Er zou dus ooit een Profeet komen als Mozes. God zou tot Hem alles spreken. Zie dan vers 19.

Deut. 18: 19 En het zal geschieden, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van dien zal Ik het zoeken.

Velen luisterden niet naar de profeet Mozes en velen zijn daardoor geoordeeld. In feite luisterde heel het volk Israël niet naar Mozes. God heeft dan ook oordelen over het volk gebracht, zij het wel terughoudend, want het volk is nooit uitgeroeid.

Naar de Profeet, Die komen zal, zal men wel luisteren, of men nu wil of niet.

Aan Johannes de Doper wordt meermalen gevraagd of hij die profeet is. Men was dus wel op de hoogte van deze profetie. Dat is in het christendom anders. Daarin kent men de Heere Jezus Christus wel in andere hoedanigheden, maar niet als Profeet.

Vanaf Mozes loopt er wel degelijk een lijn naar de definitieve Profeet, namelijk Jezus Christus, Die net als Mozes uit Israël kwam, dwz. uit Zijn broederen. Het was wel op wonderbaarlijke wijze, maar zo was het bij Mozes ook. Als er dus over de Heere Jezus als Profeet gesproken wordt, gaat het over de Mens, Die niet uit Levi, maar uit Juda gesproken is.

Deut. 18: 18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broederen, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.

De nadruk ligt hier op **alles**. Dat suggereert niet dat er profeten waren die niet alles zeiden wat de Heer hen ingegeven had, maar dat alles wat God te zeggen had ook door deze Profeet gezegd zou worden.

Deut. 29: 29 De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

Wat Mozes heeft ontvangen van God, is niet alles wat God te zeggen had. In de Bijbel is sprake van een voortschrijdende Godsopenbaring. Er zou nog veel meer komen. Het heeft dus niet zoveel zin om een beschouwing te houden over de Godheid in de boeken van Mozes, want dat leidt tot niets. Het kan alleen maar een beperkt beeld opleveren. Die ene Profeet zou echter **alles** bekend maken over God.

De Samaritaanse vrouw: "Wij weten dat de Messias komen zal en Die zal ons alle dingen verkondigen". En omdat de Heere Jezus dat deed, moest zij wel tot de conclusie komen dat Hij de Messias is.

Als de Heere Jezus alle dingen zou verkondigen, dan moeten alle dingen die Paulus gezegd heeft ook terug te vinden zijn in de woorden van de Heere Jezus.

"De Steen, Die verworpen werd, is geworden tot Hoofd des hoeks".

Matt. 21: 43 Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.

God heeft dus aan Hem en door Hem alle dingen bekend gemaakt. Daarom is de prediking van de apostelen altijd gebaseerd op de woorden van de Heere Jezus.

Hebr. 2: 3 ....dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van dengenen, die gehoord hebben.

1 Tim. 6: 3 Indien iemand een andere leer leert, en niet overeenkomt met de gezonde woorden van den Heere Jezus Christus, en met de leer, die naar de godzaligheid is,

Dat gaat over iemand die een andere leer leert dan de woorden van de Heere Jezus. Paulus heeft dus geen andere leer.

De Heere Jezus is de definitieve, laatste en grootste Profeet. Hij kondigde ook aan: "Nu begrijpen jullie het nog niet, maar later zullen jullie het verstaan". Na Hem had God niets meer te zeggen, daar dus niets meer aan toe te voegen, hoewel er toen nog wel profeten waren. Het Nieuwe Testament was er immers nog niet. Als Hij als Woord Gods is geopenbaard, dan komt er daarna niet nog meer. In Christus zijn alle beloften ja en amen. Er is niets meer aan toe te voegen. Er is ook niets aan af te doen.

De meeste christenen kennen Hem niet. Ze weten niet Wie Hij is en wat Hij zal doen, omdat ze de Schriften niet kennen.

Openb. 1: 1 De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft;

Openb. 22: 18 Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort; indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn.

19 En indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en *uit* hetgeen in dit boek geschreven is.

Deze woorden hebben betrekking op heel de Bijbel, omdat ze de voltooiing zijn van heel de wijze van openbaren door God van Jezus Christus. Je zou er dus niets aan toe- of afdoen. Er rust een vloek op degene die dat wel doet.

Als het erover gaat dat er iets aan toegevoegd wordt, dan is dat meestal de r.k. kerk. Met het eraf doen, de protestantse kerken. Ook al is het vaak nog zo oprecht bedoeld en onder gebed bedacht, het gaat buiten de Bijbel om en dat is dus per definitie fout.

Een heleboel dingen staan niet in de formulieren, om de eenvoudige reden dat men er nooit aan toegekomen is. Die dingen behoren dan ook niet tot de leer van de kerk. En bovendien, als de duivel je de Bijbel niet kan afnemen, dan doet hij er gewoon wat bij. Maar wat God te zeggen had, dat heeft Hij gezegd en wel door de laatste en definitieve Profeet. Dat was alles en dat is genoeg.

Door Zijn tijdgenoten werd de Heere Jezus als een Profeet gezien, maar door Hem Zelf maar nauwelijks. Hij mag dan een Profeet zijn als Mozes en Mozes mag dan synoniem gezien worden met het Oude Testament, de Profeet als Mozes is geen oudtestamentische Profeet.

Hebr. 10: 1   Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken....

Hebr. 7: 19   Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken.

De wet heeft geen ding volmaakt. God had Zich dus onder de wet niet volledig geopenbaard. De wet is een beeld van en een aanleiding tot een betere hoop. Als we dan te maken krijgen met een Profeet, Die wel volmaakt is, dan kan Hij nooit een Profeet zijn van het O.T. Hij leefde wel onder het Oude Verbond; Hij kwam immers onder de wet. Maar het einde der wet is Christus. In de dagen Zijns vleses leefde Hij dus in oudtestamentische tijd.

"Ik zal uw zonden niet meer gedenken" en "Ik zal u een vlezen hart geven". Dat is nieuwtestamentisch, maar gezegd onder het Oude Verbond. De oudtestamentische profeten doen nu eenmaal nieuwtestamentische uitspraken.

Hoewel de Heere Jezus onder het Oude Verbond leefde, vind je nergens dat Hij zegt dat je onder de wet moet leven. Meestal zei Hij: "Wat staat er in de wet". Bij andere gelegenheden: "Mozes zegt, maar Ik zeg u". Dan distantieert Hij Zich van Mozes. Hij werd dan ook door Zijn tijdgenoten veroordeeld, omdat Hij niet was als Mozes. Hij was wel de Vervuller van de wet, maar niet de Prediker van de wet. Hij was de Prediker van de genade, maar wie wil dat nu weten? Als je geen wetten kunt hanteren, dan hebt je geen religie, geen Godsdienst. De boodschap is die van de genade Gods en de essentie van de prediking onder het Oude Verbond was juist dat als de mens ongehoorzaam was aan God, hij door God veroordeeld zou worden. Men vindt wel genadeprediking in het O.T., maar dat is niet zoveel. De Heere Jezus baseerde Zich in Zijn prediking op het Oude Testament en Hij predikte genade, vergeving van zonden. Natuurlijk kondigde Hij ook oordeel aan, maar Hij lag juist overhoop met Zijn tijdgenoten, omdat Hij geen wet predikte.

"Uw geloof heeft u behouden". Dat is volstrekt in strijd met de prediking van de wet. Hij is een nieuwtestamentische Profeet omdat de inhoud van Zijn prediking spreekt over het Nieuwe Verbond. Hij sprak over wat in de toekomst zou komen en wel definitief.

Matt. 11: 11   Voorwaar zeg Ik u: Onder degenen die van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Doper; doch die de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij.

Johannes wordt geacht niet te zijn in het Koninkrijk der hemelen. Het Koninkrijk dat gebaseerd is op het N.V. Dat kon ook niet, want Christus is de Eerste van dat Koninkrijk en Hij was nog niet opgestaan uit de doden. Hij is gekroond, of gezalfd geworden bij Zijn opstanding en Johannes de Doper leefde in de tijd van de Heere Jezus voor Zijn opstanding. Hij kon dat Koninkrijk dus niet ingaan.

Matt. 11: 12   En van de dagen van Johannes den Doper tot nu toe, wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en de geweldigers nemen hetzelfde met geweld.

De prediking van dat Koninkrijk werd geweld aangedaan.

Matt. 11: 13   Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd.

Al die profeten, inclusief Johannes, hebben geprofeteerd. Johannes predikte: "Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen zal binnen afzienbare tijd aanbreken". Er staat niet: "tot en met Mij", of "tot en met Christus", maar "tot en met Johannes de Doper".
De Heere Jezus greep vooruit op de dingen die komen zouden.

Luk. 7: 28   Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is meerder dan hij.

Hij was de laatste en grootste oudtestamentische profeet. Dat valt niet op, omdat hij geen boeken heeft geschreven, maar wat voor zin heeft het om een boek te schrijven dat toch nog maar een paar jaar geldig is.

Luk. 16: 16   De wet en de profeten *zijn* tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelfde.

De wet en de profeten zijn tot op Johannes. De wet heeft te maken met uiterlijke dingen.

Luk. 16: 15   En Hij zeide tot hen: Gij zijt *het*, die uzelfen rechtvaardigt voor de mensen; Maar God kent uw harten; want dat hoog is onder de mensen, is een gruwel voor God.

Het Koninkrijk komt binnenkort, maar Hij predikt alsof het al is aangebroken. Als al het tegenwoordige toch voorbijgaat, waarom grijpen we dan niet meteen vooruit op wat God beloofd heeft. Waarom nog leven onder de wet en niet meteen onder de genade? Dat zei Paulus ook al over Jeremia 31. Als het oude toch voorbij zou gaan, dan is het vanaf dat moment al verouderd.

God heeft aan Abraham beloften gedaan (Gal. 3). Hij heeft aan hem tevoren het Evangelie verkondigd. De wet is er weliswaar 430 jaar later aan toegevoegd, maar daar hoeft je je niets van aan te trekken, want die wet gaat toch voorbij, terwijl de beloften stand zullen houden. Je zou dus ook onder de wet gewoon uit geloof op die beloften moeten leven.

En als de gedaante dezer wereld voorbij gaat en wij hier geen blijvende stad hebben en ons een toekomstige wereld beloofd is, waarom leven we daar dan niet uit? Als het ons beloofd is, dan is het in feite al gebeurd. Dan leven we daar al uit.

De Heere Jezus predikte niet: "Bekeer u tot de Heere", maar Hij predikte geloof op grond van de beloften die gedaan zijn aan Abraham en David.

Hij is een Profeet van een andere orde, namelijk een nieuwtestamentische Profeet. In Lukas 16 is er veel tegenstand tegen Hem. Als het er aan de buitenkant allemaal maar goed uitziet, de binnenkant kun je immers toch niet zien. Die façade wordt door God niet gekend. Hij ziet het hart aan. Daarom worden godsdienstige mensen ook zo boos als ze met deze dingen worden geconfronteerd.

Het werk dat God in onze harten tot stand zou brengen, zou door die grote Profeet Zelf gedaan worden. Wie de Zoon heeft, heeft het leven. De buitenkant is flauwekul. Onze harten zouden gereinigd worden en dus behoren we dat niet zelf te doen, maar door onze getrouwe Getuige, de Profeet, Die ons gegeven is tot Hogepriester.

Mozes was de profeet van het Oude Verbond, zodanig zelfs dat zijn naam aan dat Oude Verbond gekoppeld wordt. Dat neemt niet weg dat alle profeten hebben gesproken over het Nieuwe Verbond dat ooit zou aanbreken en daarmee over Jezus Christus. De Heere Jezus sprak echter uitsluitend over het N.V.. Alles wat Hij sprak en deed, wees vooruit naar het Nieuwe Verbond. Het profeteerschap van de Heere Jezus heeft eigenlijk slechts betrekking op Zijn bediening na Zijn opstanding. Er zou een Profeet komen als Mozes en in het N.T. wordt in Hand. 4 en 7 gezegd dat dat slaat op de Heere Jezus.

Als er een Profeet als Mozes zou komen, stellen we vast dat Mozes de profeet was van het O.V.. Het verschil tussen hem en de Profeet, Die komen zou, is dat Hij de Profeet is van het N.V.. Zoals Mozes de norm was van het O.V., zo is Christus dat van het N.V., sinds Zijn opstanding.

Hij spreekt nu. Er was echter een echo vooraf van wat later echt gerealiseerd zou worden.

Hebr. 1: 1 God, voortijds, veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.

Nu spreekt Hij tot ons door de Zoon. Hij doet dat "once and for all". Hij spreekt nog steeds en begon daar al mee enige jaren voor Zijn opstanding. Maar als er ooit een tijd is waarin de Heere Jezus oren opent, kreupelen geneest enz., dan is dat nu, vanaf Zijn opstanding. Dat geldt voor Zijn wonderen en tekenen, maar net zo goed voor Zijn spreken.

Wie wordt er gezalft? De koning, de priester en soms ook de profeet, maar niet altijd. De Heere Jezus werd sinds Zijn opstanding gesteld tot Koning Priester. En je moet van goeden huize komen om te beweren dat de zalving tot Priester eerder gebeurd zou zijn.

Matt 16: 14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de profeten.

Daar staat niet dat Hij een profeet was. Men beweerde het, maar het staat er niet.

Matt. 21: 11 En de scharen zeiden: Deze is Jezus, de Profeet van Názareth in Galilea.

"Deze is Jezus, de Profeet". Dat zegt het volk, maar dat kun je niet als argument gebruiken, want bij gelegenheid staat er ook dat men zegt dat Hij een demon had.

Op één of andere wijze werden profeten geacht herkenbaar te zijn als profeet van de Heere. Toch staat er nergens dat God Hem aangesteld had als Profeet. Het volk ziet Hem wel steeds zo en dat het zo was, valt ook niet te ontkennen. Toch staat het er nergens expliciet (zie ook Lukas 7, Joh. 9 de blindgeborene. Hij zei: "Hij is een Profeet" en hij had natuurlijk gelijk.).

Niettemin, er staat nooit bij dat Hij van Godswege als zodanig is aangesteld. De vraag is ook niet of de Bijbel het zwart op wit zegt, maar of wij Hem als zodanig herkennen. Niet alleen als Profeet, maar ook als Hogepriester en Koning.

"Een profeet is niet ongeëerd dan in zijn eigen vaderland en in zijn huis". (Matt. 13: 57, Mark. 6: 4, Luk. 4: 24, Joh. 4: 44).

"Doch Ik moet heden, en morgen, en den volgenden *dag* reizen; want het gebeurt niet, dat een profeet gedood wordt buiten Jeruzalem" (Luk. 13: 33). Dat impliceert dus dat Hij een Profeet is, maar alle uitspraken zijn zeer terughoudend.

Matt. 24: 11 En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden.

Dat impliceert dat Hij de enige echte Profeet is, maar weer niet expliciet.

Wat we van een profeet verwachten, is dat hij uitspraken doet over het plan Gods. Niet primair met betrekking tot het verleden, maar tot de toekomst en als er niets van terecht komt, dan is het dus geen profeet des Heeren.

Er zijn heel wat uitspraken van profeten die wij niet meer begrijpen, maar ze zijn, als je ze begrijpt, erg kras. Ze passen doorgaans niet in het systeem en de leer van de kerk.

Ook de Heere Jezus heeft weliswaar een aantal concrete uitspraken gedaan, maar Zijn werk was meer een priesterlijk werk. Namelijk het doorgeven van het Woord, Dat al geschreven was en dat was primair een priesterlijke verantwoordelijkheid. Want, wat onderwees Hij? Altijd de Schriften, uit het Woord der wet en der profeten. Ook de Emmaüsgangers, na Zijn opstanding, onderwees Hij de wet en de profeten.

Joh. 3: 11 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Wij spreken, wat Wij weten, en getuigen, wat Wij gezien hebben; en gijlieden neemt onze getuigenis niet aan.

Dat zei de Heere Jezus tegen Nicodémus. Als de Heere Jezus daarnaar verwijst, is dat niet in de eerste plaats een profetisch werk. Het blijkt dat de Heere Jezus een inzicht had, die voortgekomen was uit de werking van de Heilige Geest. Hij openbaarde dingen die men eigenlijk niet kon weten.

Een deel van de woorden van de profeten was inderdaad onbegrijpelijk. De profeten onderzochten immers ook hun eigen profetieën (1 Petr. 1: 10 - 12). Maar wat betreft die dingen, gaat het altijd over deze tegenwoordige tijd.

De aardigheid van de nieuwtestamentische profetieën is, dat ze niet direct zeggen: "Alzo zegt de Heere", maar dat ze licht geven op profetieën die allang bekend waren. Uitspraken uit het O.T. worden alsnog verhelderd en verklaard. En dat is precies wat er van het werk van de Heere Jezus gezegd werd.

Matt. 13: 11 En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het niet gegeven.

De Heere Jezus spreekt hier voor het eerst in gelijkenissen en Hij deed dat om dingen te verbergen, maar aan de andere kant ook om ze te openbaren. Hij verklaart de dingen, althans

voor een deel, wel aan Zijn discipelen. Taal is er om de dingen verborgen te houden. Men kan soms heel lang praten zonder iets te zeggen. Voor ons hebben die gelijkenissen dus een openbarende functie.

Matt. 13: 35 Opdat vervuld zou worden, wat gesproken is door den profeet, zeggende: Ik zal Mijn mond opendoen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen dingen, die verborgen waren van de grondlegging der wereld.

Als je het niet begrijpt, omdat je de sleutel niet hebt, dan blijven de dingen verborgen. Maar Hij zou de verborgen dingen openbaren. Die dingen die volgens Deut. 29: 29 verborgen waren. Hij deed dat in Zijn aardse omwandeling voornamelijk in gelijkenissen. Hij sprak in gelijkenissen, maar gebruikte ook veel beeldspraak. Het maakt niet zoveel uit hoe Hij dat deed, want het gaat om de parallellen en de analogieën. Als je die wilt begrijpen, zul je moeten geloven.

"Ik zal voortbrengen...." Dat is een citaat uit Psalm 78: 2.

Psalm 78: 1 Een onderwijzing van Asaf.
O mijn volk! neem mijn leer ter oren; neigt ulieder oor tot de redenen mijns monds.
2 Ik zal mijn mond opendoen met spreuken; ik zal verborgenheden overvloediglijk uitstorten, van ouds her;
3 Die wij gehoord hebben en weten ze, en onze vaders ons verteld hebben.

Het gaat niet alleen om uitspreken, want de verborgenheden zullen overvloedig uitgestort worden. Het spreken in gelijkenissen is niet de echte uiteindelijke vervulling van deze profetie. Ook als er staat: "Dit is geschied, opdat vervuld zou worden....", dan is dat niet de uiteindelijke vervulling van die profetie.

De Heere Jezus begon met het overvloedig uitstorten en dat werd later voortgezet door Petrus en vooral Paulus. Dat profetische werk is echter pas goed op de rails gezet bij Zijn opstanding. Als je dat niet ziet, dan kun je van de Bijbel niets begrijpen.

Petrus en Paulus doen vaak met stelligheid uitspraken over oudtestamentische profetieën, die helemaal niet zo stellig zijn daar, maar zij doen dat op grond van de inspiratie van God. En daardoor leren wij die Bijbel verstaan.

De bekende vraag is dus: "Over wie zegt de profeet dit; over zichzelf of over een ander?". Dan is het vaste antwoord: "Over de Heere Jezus". Hij zou de dingen alsnog verklaren.

"Van ouds her" betekent: van voor de nederwerping der wereld.

Psalm 78: 3 Die wij gehoord hebben en weten ze, en onze vaders ons verteld hebben.
4 Wij zullen het niet verbergen voor hun kinderen, voor het navolgende geslacht, vertellende de loffelijkheden des HEEREN, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft.

Hij zou immers alles verkondigen, niet alleen in de gelijkenissen, maar ook in Zijn wonderen.

Matt. 13: 17 Want voorwaar zeg Ik u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen, die gij ziet, en hebben *ze* niet gezien; en te horen de dingen, die gij hoort, en hebben *ze* niet gehoord.

Zie ook 1 Petr. 1: 10 - 12. Wat vele profeten niet zagen, wordt nu, vanaf de opstanding van Christus, geopenbaard. In de eerste plaats door Hemzelf, maar ook door de apostelen.

Luk. 10: 24 Want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben begeerd te zien, hetgeen gij ziet, en hebben het niet gezien; en te horen, hetgeen gij hoort, en hebben het niet gehoord.

Psalm 49: 2 Hoort dit, alle gij volken! neemt ter ore, alle inwoners der wereld,
3 Zowel slechten als aanzienlijken, te zamen rijk en arm!
4 Mijn mond zal enkel wijsheid spreken, en de overdenking Mijns harten zal vol van verstand zijn.
5 Ik zal Mijn oor neigen tot een spreuk; Ik zal Mijn verborgene rede openen op de harp.

Het Woord is nog niet geopenbaard op aarde, maar Zijn mond zal enkel wijsheid spreken. Over wie zegt de psalmist dit? Over Christus natuurlijk. Pas vanaf Zijn opstanding maakt Hij de Naam van God bekend temidden van Zijn broederen.

Als er sprake is van een opwekking en herleving, dan gaat dat altijd gepaard met poëzie. De harp symboliseert dat. Muziek begint met ritme, daarna komen pas de klanken. Met de harp zingt men psalmen en lofzangen.

Mozes maakte een lied, David ook. We kennen hen als profeet en als poëet. Als de Heere Jezus geboren wordt, begint men ook ineens te zingen.

Zo was Johannes de Heer ook een product van een opwekking. Verder Bilderdijk en Da Costa; zij waren de belangrijkste dichters in hun dagen.

Het meer van Galilea = harp.

Als de verborgenheden geopenbaard worden, dan gaat dat gepaard met emotie. De wijze waarop het in de Schrift voorgesteld wordt, wekt emotie op. De Heere Jezus heeft dan misschien niet letterlijk de harp opgenomen, maar dat neemt niet weg dat de inhoud van die openbaringen pure kunst is.

Kunst ging ook niet om de kunst op zich, maar om de inhoud, om uitdrukking te geven aan de binnenkant. Nu is de verpakking belangrijker geworden dan de inhoud.

Men ziet de Bijbel ook als een poëtisch boek, maar dat is de verpakking. Het gaat om de inhoud.

De harp staat dus voor poëzie die op de meest mooie wijze de inhoud verpakt.

Jes. 42: 6 Ik, de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal *u* bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen.
7 Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, *en* uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.
8 Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof den gesnedenen beelden.

- 9 Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten, doe Ik ulieden die horen.

De voorgaande dingen zijn gekomen en nieuwe dingen worden verkondigd. Als dat niet over de Heere gaat. Als het één keer zo ver is, dan zul je beseffen dat Ik het al gezegd heb.

- Jes. 42: 10 Zingt den HEERE een nieuw lied, Zijn lof van het einde der aarde; gij die ter zee vaart, en al wat daar in is, gij eilanden en hun inwoners.

Een lied zingen, dat hoort er zo bij.

- Jes. 42: 11 Laat de woestijn en haar steden *de stem* verheffen, met de dorpen, *die* Kedar bewoont; laat hen juichen, die in de rotsstenen wonen, *en* van den top der bergen af schreeuwen.

- 12 Laat ze den HEERE de eer geven, en Zijn lof in de eilanden verkondigen.

Nadat de oudtestamentische beloften vervuld zijn, komen de nieuwe, maar eigenlijk worden alleen maar oudtestamentische verborgenheden geopenbaard. De inhoud van het profetische werk van Christus is de openbaring van de verborgenheden.

- Amos 3: 7 Gewisselijk, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.

Paulus: "Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der verborgenheid (Efeze 3: 9), of: "Hetgeen het oog niet heeft gezien....(1 Kor 2: 9). Dat was en is het werk van de Heere Jezus als Profeet.

Als je op zoek bent naar de waarheid, dan zou je in de eerste plaats je moeten onderwerpen aan de Heere en Hem om wijsheid vragen, want Hij is Degene, Die Zich openbaart en ons leidt in heel Zijn Waarheid.

Een Profeet als Mozes, maar toch anders. Waar Mozes aan het begin staat van de openbaring, daar staat Christus aan het eind. Het getuigenis van Hem is de geest van heel de profetie. Achter alle profetie staat Christus. Alles komt toch bij Hem vandaan en Hij is ook de voltooiing daarvan.

- Hand. 3: 15 En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn.

Petrus memoreert de dood van de Heere Jezus. Hij getuigt van dit werk Gods.

- Hand 3: 16 En door het geloof in Zijn Naam heeft Zijn Naam dezen gesterkt, dien gij ziet en kent; en het geloof, dat door Hem is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw aller tegenwoordigheid.

- 17 En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten.

- 18 Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten tevoren verkondigd had, dat de Christus lijden zou.

- 19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; opdat de tijden der verkoeling zullen komen van het aangezicht des Heeren.
 20 En Hij zenden zal Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is

De strekking is: als men zich bekeert, dan zal God zenden deze Jezus, waarvan gesproken is.

- Hand. 3: 21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond al Zijner heilige profeten van *alle* eeuw.
 22 Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal.

Het merkwaardige is niet dat deze profetie aangehaald wordt, maar dat het pas gebeurt na Zijn opstanding. Hij is nu die Profeet waarvan gesproken is.

Er wordt niet werkelijk iets nieuws geprofeteerd door deze Profeet, maar Hij is de voltooiing van al die profetieën. Als men de profeten zou geloven, dan zou men de Heere Jezus Christus ook geloven.

- Hand. 3: 23 En het zal geschieden, dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke.
 24 En ook al de profeten, van Samuël aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd.

Zij werden in die dagen niet uitgeroeid, omdat ze niet gehoord hadden van de Heere Jezus. Dat zal pas op de jongste dag gebeuren.
 Geloof in het Woord van God is hetzelfde als geloof in de Heere Jezus Christus.

"Uitgeroeid uit den volke": in de eerste plaats in dat het Joodse volk, maar in iets breder verband het volk Israël. En uiteindelijk zal geheel Israël verlost worden.

Da Costa hield zich niet alleen met poëzie bezig. Hij was ooit een orthodox Jood geweest en daarom deed hij ook aan Jodenzending. Waar men terugkeert tot de Bijbel, komt men terecht bij lofzangen en Psalmen en men komt terecht bij Jodenzending, daar waar het vandaan komt. "Breng de Joden thuis". Ze moeten niet naar Palestina, maar naar de Heer en Hij zal hen zetten in het beloofde erfdeel. Men wist dit ook wel, maar daar waar het instituut boven het Woord gesteld wordt, daar worden de dingen verdonkeremaand.

De Joodse staat zal als eerste geheel verwoest worden. Toch zal heel Israël zalig worden. Als men voor die tijd is overleden, zal men aan die zaligheid geen deel hebben.

De prediking is in hoge mate geïnspireerd door de Profeet Zelf. Hij zal ons de woorden geven, als wij maar willen.

- Hand. 3: 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des Verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.
 26 God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk *van u* afkere van uw boosheden.

Handelingen 7. Stéfanus geeft een samenvatting van de Israëlitische geschiedenis, ter waarschuwing, opdat het Sanhedrin niet dezelfde fout zou maken als het volk Israël in oudtestamentische dagen.

- Hand. 7: 34 Ik heb merkelijk gezien de mishandeling Mijns volks, dat in Egypte is, en Ik heb hun zuchten gehoord, en ben nadergekomen, om hen daaruit te verlossen; en nu, kom herwaarts, Ik zal u naar Egypte zenden.
- 35 Dezen Mozes, welken zij verloochend hadden, zeggende: Wie heeft u tot een overste en rechter gesteld? dezen heeft God tot een overste en verlosser gezonden, door de hand des Engels, Die hem verschenen was in het doornenbos.
- 36 Deze heeft hen uitgeleid, doende wonderen en tekenen in het land van Egypte, en in de Rode zee, en in de woestijn, veertig jaren.

Toen Mozes daarmee begon, werd hij meteen afgewezen. Er kwam dan eindelijk een Profeet van God gezonden, maar die werd meteen afgewezen. Hij was van God gezonden om zijn broeders te verlossen, maar diezelfde broeders moesten hem niet.

- Hand. 7: 37 Deze is de Mozes, die tot de kinderen Israëls gezegd heeft: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen.

Dat is Christus. En het Sanhedrin begreep Stéfanus heel goed, want ze pakten stenen op om hem te stenigen.

- Hand. 7: 51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, *alzo* ook gij.
- 52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt.
- 53 Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt *ze* niet gehouden!

Ze begrepen hem maar al te goed. Maar waar het om gaat, is dat er pas na de opstanding wordt gezegd dat Hij die Profeet is. Dat is niet te laat, want Hij is dat juist nu, in deze laatste dagen.

Je kunt je weliswaar met allerlei godsdienstige zaken bezighouden, maar dat vrolijkt je niet op. Daarna kun je je met de Bijbel bezighouden, maar ook dat zal niet helpen. Er verandert pas iets, als je je eerst wendt tot de Heer. Door bv. te zeggen: "Het ontbreekt mij aan wijsheid. Wilt U mij helpen en die wijsheid geven?". Dat is met de Bijbel open de Heer vragen om wijsheid. Dan zal de Priester in Zijn profetische bediening treden en ons Zijn Woord bekend maken. Hij zal ons de Schriften openen. Dat is niet wat Hij deed, maar wat Hij doet. In de 40 dagen na Zijn opstanding verscheen Hij af en toe aan de Zijnen en sprak met hen over de dingen die het Koninkrijk Gods aangaan.

- Luk. 24: 24 En sommigen dergenen, die met ons zijn, gingen heen tot het graf, en bevonden het alzo, gelijk ook de vrouwen gezegd hadden; maar Hem zagen zij niet.

- 25 En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben!
- 26 Moest de Christus niet deze dingen lijden, en *alzo* in Zijn heerlijkheid ingaan?
- 27 En begonnen hebbende van Mozes en al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem *geschreven* was.

Dat is het verhaal van de Emmaüsgangers. Ze hadden Hem kunnen kennen, maar zagen Hem niet.

"Om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben". Hij zegt niet: "Ik zeg u", of: "Alzo zegt de Heere", maar Hij legde hun de Schriften uit. Dat is Zijn werk en dat doet Hij nu nog steeds.

Luk. 24: 32 En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg, en als Hij ons de Schriften opende?

Toen werden er emoties opgeroepen. Dat is niet alleen een kwestie van verstand, maar het is veel meer dan dat. De Heere doet dat nog steeds. We zouden zijn personeel daar niet verantwoordelijk voor houden, want Hij zou ons in heel de Waarheid leiden. Dat zou de Heilige Geest ook doen, maar Hij is Dezelfde als Christus. Het is nooit een excuus om het probleem op de predikanten af te schuiven. Christus zou ons Zijn Woord bekend maken. Meestal heeft men last van eigen filosofieën en stelt die boven het Woord van God. Maar als wij willen, zal Hij ons Zijn Woord openbaren.

Hebr. 1: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

Welke Zoon?

- Hebr. 1: 2 Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;
- 3 Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het Woord *Zijner* kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door *Zichzelve* te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*;
- 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.
- 5 Want tot wien van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd? En wederom: Ik zal Hem tot een Vader zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn?
- 6 En als Hij wederom den Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem aanbidden.
- 7 En tot de engelen zegt Hij wel: Die *Zijn* engelen maakt geesten, en *Zijn* dienaars een vlam des vuurs.
- 8 Maar tot den Zoon *zegt Hij*: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid; de scepter Uws Koninkrijks is een rechte scepter.

- 9 Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten.
- 10 En: Gij, Heere! Hebt in den beginne de aarde gegrond, en de hemelen zijn werken Uwer handen;
- 11 Dezelve zullen vergaan, maar Gij blijft altijd, en zij zullen alle als een kleed verouden;
- 12 En als een dekkleed zult Gij ze ineenrollen, en zij zullen veranderd worden; maar Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet ophouden.
- 13 En tot welken der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten?
- 14 Zijn zij niet allen gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?

Door die Zoon spreekt Hij. Daarom zegt hoofdstuk 2: 1 ook:

Hebr. 2: 1 Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien.

Want wij hebben dé Profeet.

Hebr. 2: 2 Want indien het Woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreiding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft;

3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die gehoord hebben;

Die boodschap is eerst door de Heer verkondigd en vervolgens door Zijn discipelen en bovendien:

Hebr. 2: 4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Het is inderdaad een werk dat van boven komt en onze verantwoordelijkheid is niet te geloven wat de predikant zegt, maar wat er in Gods Woord staat.

Hebr. 12: 23 Tot de algemene vergadering en de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;

24 En tot den Middelaar des Nieuwen Testaments, Jezus, en het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel.

25 Ziet toe, dat gij Dien, Die spreekt, niet verwerpt; want indien dezen niet zijn ontvloden, die dengene verwierpen, welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer *zullen* wij niet *ontvlieden*, zo wij ons van Dien afkeren, Die van de hemelen *is*;

Wie is Degene Die spreekt? Niet de dominee, de sekteleider, of de paus, maar het is de Zoon uit hoofdstuk 1: 1. Hij is de Profeet en niet degene die op aarde Goddelijke antwoorden geeft,

maar vanuit de hemel. Hij is de Profeet als Mozes, maar niet in een aardse positie, hoewel Hij dat was. Nu geeft Hij in de hemel Goddelijke antwoorden.

In oudtestamentische tijden ging men naar de ziener of man Gods en wij zouden dat nu ook behoren te doen. Dat is aanzienlijk eenvoudiger geworden, want je hoeft niet eerst een eind te lopen. Als je zegt: "Zend Heer Uw licht en waarheid neder", dan zal Hij dat doen, als je het tenminste meent.

Hij is de Koning, de Priester en de Profeet in onze dagen. De echte Koning is per definitie ook Priester, maar net zo goed Profeet.

Wij hebben een Heer, een Verlosser, maar bovendien een Profeet, Die Goddelijke antwoorden geeft. Hij geeft ons Zijn Woord en adviezen voor het dagelijkse leven. Als dat Woord in onze harten geplant wordt, dan zal het vrucht dragen. Hij spreekt en is de getrouwe Getuige. En wie er wat aan toe of af doet, schaadt zichzelf. Hij is het Woord en openbaart Zich.